

סיכום פרשת "שופטים"

פרק ט"ז: ציווי למנות שופטים, הוראות לדיינים, איסור נטיעת אשירה והקמת במה

פסוקים י"ח - כ' ה' מצוה למנות דיינים מומחים וצדיקים לשפוט צדק, ולהעמיד שוטרים שממונים לקיים את פסק הדין ולרדות באלו שלא שומעים לפסקי הדין של השופטים, וממנים דיינים ושוטרים בכל עיר ועיר לכל שבט ושבט ואם יש ב' שבטים בעיר אחת ממנים ב' ב"ד.

ואסור לשופטים א) להטות את הדין ולזכות את החייב, ב) להסביר פנים לא' מבעלי הדין, ג) לקחת שוחד אפילו בשביל לדון דין אמת, כי השוחד מעוור ומסלף את הדין ובהכרח שתטה את הדין.

ובעל הדין מחוייב לחפש את הב"ד המומחה ביותר, ובזכות מינוי הדיינים הכשרים תזכו לחיות ולשבת בא"י.

פסוקים כ"א - כ"ב אסור לנטוע אילן שעובדים בו ע"ז - "אשרה", וכן אסור לנטוע עץ או בית מעץ בהר הבית, ואסור לבנות מצבה - מאבן אחת אפילו להקריב לה' בגלל שה' שונא אותה, ואפילו שאהב אותה בימי האבות שהרי יעקב עשה לפניו מצבה, מאחר שעשהו הכנענים לעבודה זרה, כעת שונאה, (ורק מזבח התיר).

פרק י"ז: איסור הקרבת בעל מום, דיני עובד ע"ז וקבלת עדות, דיין המסתפק בהלכה, דיני המלכת מלך והוראות למלך

פסוק א' אסור לזבוח לה' שור או שה עם מום, וכן אסור לדבר בעת הקרבת הקרבן דיבור רע של פיגול ששוחטו על מנת לאכלו או לזרוק את הדם ולהקטיר את החלב מחוץ לירושלים או לאחר זמנו, וי"א שה"ה למחשבה כזאת שפוסלת.

פסוקים ב' - ז' אם ימצא בקרבך איש או אשה (הוזכרה אשה משום שדעתה קלה) שעובד לע"ז (אלוהים אחרים - שאינה אלוהים אלא אחרים עשואם אלוהים עליהם, או שהם אחרים לעובדיהם שאינם באמת עוזרים) או לשמש ולירח ולצבא השמים שה' לא ציווה לעבוד אותם (אך כן ציווה שהם יאירו), וכאשר יתברר לך שהוא עבד אלוהים אחרים ע"י שיבואו עדים, הדיין צריך לדרוש ולחקור היטב ב- 7 חקירות על הזמן והמקום המדוייק, וכאשר יתברר שהעדות מכוונת והעדים אינם סותרים זה את זה, ובאמת הוא עבד ע"ז, תוציא את האיש או האשה (והוזכרה אשה שלא תרחם עליה, שהטבע לרחם על נשים) אל שער העיר שעבדו בו את הע"ז, ושם העדים (כדי שידקדקו בעדות) מפילים אותו מבית הסקילה שהוא בגובה פי שנים מגבהו של הנסקל, ואם הוא לא מת אחד העדים מגלגל עליו אבן גדולה מלמעלה, ואם גם עדיין הוא לא מת כל העם סוקלים אותו באבנים.

ודווקא ע"פ שני עדים או שלשה עדים (והוזכרו ג' לומר שהם נחשבים לעדות אחת שאינם נעשים זוממין לקבל את העונש שזממו עד שיתברר שכל העדים שיקרו) ממיתים את העובר עבירה שחייבים עליה מיתה, ולא מספיק עד אחד משום שיתכן שהוא משקר, אך בב' עדים אפשר לבדוק אם אין דבריהם סותרים.

פסוקים ח' - י"ג אם נסתר או נתכסה מעיני הדיין ואינו יודע לפסוק בין דם טהור לטמא או בין דין זכאי לחייב, וכן אם תהיה מחלוקת בין הדיינים ואינו יודע כיצד לפסוק, תעלה לבית המקדש ותבוא אל הכהנים שהם משבט לוי והם עיקר הסנהדרין הגדולה, והם ידונו בדבר וכפי מה שיפסקו כך יהיה הדין, וחייב כל אדם להתנהג כפי שיוורו הסנהדרין הגדולה, ואפילו אם אומרים על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין, והאיש שלא יעשה כפסק הסנהדרין, צריכים להמיתו בחנק, וימתינו עד הרגל הקרוב וימיתו אותו בירושלים כדי שכל העם ישמעו ויִרְאוּ, ולא יעשו כדבר הזה עוד.

פסוקים י"ד - כ' כאשר תגיעו לא"י לאחר חלוקה וירושה מצוה לבקש מהכהנים או מהשופט למנות מלך, והמלך יהיה יהודי ואסור למנות מלך גוי, ואסור למלך א) להרבות סוסים יותר מהצורך למרכבתו כדי שלא ישיב את לב העם למצרים שהסוסים באים משם וה' אוסר לחזור למצרים (וכיצד הרמב"ם גר במצרים? י"א שהאיסור רק לחזור בדרך שבה בני" יצאו ממצרים, וי"א שהאיסור הוא רק למי שגר בא"י אך מי שגר בחו"ל מותר לו לרדת למצרים), ב) להרבות יותר משמונה עשרה נשים שלא יחטיאוהו, שמצאנו בדוד שהיו לו 6 נשים ונתן הנביא אמר לו "ואוסיפה לך כהנה וכהנה" דהיינו עוד שש ועוד שש, ג) להרבות כסף וזהב יותר מהצורך בשביל ביתו ולפרנס את צבאו כדי שלא יתגאה יותר מדי.

וכאשר ישב על כסא מלכותו, צריך לכתוב שני ספרי תורה אחד יהיה בבית גנזיו, והשני יהיה בחיקו תמיד ויקרא בו בכדי שילמד את התורה וע"י כך הוא לא יתגאה יותר מאחיו, ולא יעבור אפילו על מצוה קלה של נביא, כדי שיאריך ימים על כסא מלכותו הוא ובניו בקרב ישראל.

פסוקים א' - ה' מכיוון שהכהנים והלוויים הם משרתי ה' ואינם פנויים לחרוש ולזרוע, לא יהיה להם חלק בביזה ששיכבשו את א"י, ולא נחלה בא"י, אלא ה' הוא נחלתם והם מקבלים את הקרבנות והתרומות ומעשרות. וקשה מדוע נאמר "ונחלה לא יהיה לו" אף שכבר נאמר "לא יהיה לכהנים חלק ונחלה", ונאמר בזה ג' פירושים: א) לא יהיה להם חלק בביזה ונחלה בא"י, ואף שיש להם נחלת ה' (קרבנות ות"מ) לא יהיה להם נחלה גמורה בא"י. ב) לא יהיה להם נחלה בארץ חמישה עממין בארץ כנען, ונחלה לא יהיה לו בארץ 2 עמים בעבר הירדן המזרחי. ג) לא יהיה להם נחלה עם חמשת השבטים שחילקו להם משה ויהושע, ונחלה לא יהיה להם ביחד עם שבעת השבטים שחלקו אחרי שנפטרו משה ויהושע.

והמתנות שיקבלו הכהנים מאת עם ישראל ומהכהנים ששוחטים בשביל למכור לאחרים, אבל כהן ששוחט לעצמו פטור, מכל בהמה טהורה פרט לחיה, את הזרוע הימנית מהברך עד החלק העליון המתחבר לגוף, והלחיים עם הלשון, והקיבה, והם זכו לשלושת אלו בזכות פנחס שמסר את נפשו על קידוש ה', זרוע תחת היד - "ויקה רומח בידו", לחיים תחת תפילה - "ויעמוד פנחס ויפלל", והקיבה תחת "האישה אל קבתה".

וכן את המובחר שבתרומה נותנים לכהן כתרומה גדולה, ומן התורה אין לתרומה גדולה שיעור, ורבותינו נתנו שיעור: עין טובה אחד מארבעים, עין בינונית אחד מחמישים, ועין רעה אחד משישים, ולמדו זאת מהפסוק [יחזקאל מה, יג] "זאת התרומה וכו' ושיתם את האפה מחומר השעורים" דהיינו שיפרישו על כל כור שהוא 30 סאה שישית האיפה, (איפה היא 3 סאין ושישית היא חצי סאה, וכשמפרישים חצי סאה מתוך 30 היינו אחד מ 60).

וכן נותנים לכהן את ראשית הגז ששיעורו מדרבנן אחד משישים, ומחמש רחלות חייב בראשית הגז, ולמדו זאת מהפסוק [שמואל א' כה, יח] "וחמש צאן עשויות" ששלחה אביגיל אשת נבל הכרמלי לדוד בכדי לפייסו, דהיינו 5 צאן שמעשות את בעליהן למצוות ראשית הגז, ור"ע לומד מהפסוק "ראשית גז" - הרי שתיים, "צאנך" - מיעוט רבים שתיים, "תתן לו" - תוסיף על זה עוד אחד הרי 5.

וכל אלו תתן לכהנים בכדי שיהיה להם מזון ובשר לאכול וצמר להכין מלבושים, מפני שה' בחר בכהנים לעמוד ולשרת בבית המקדש, ומכאן לומדים שאסור לשרת בביהמ"ק מיושב אלא בעמידה.

פסוקים ו' - ח' לכל כהן ישנה את המשמרת שלו (שבועיים בשנה משום שיש 24 משמרות) אך מותר לכהן להקריב שלא במשמרתו כאשר הוא מקריב קרבנות ונדרים ונדבות שלו עצמו, וכן ברגל כשבאים כל ישראל לבית המקדש כל הכהנים יכולים להקריב ולקבל חלק מהקרבנות הבאים מחמת הרגל (עולת ראייה ושלמי חגיגה) אך מהקרבנות הקבועים שאינם באים מחמת הרגל (תמיד ונדרים) יכולים רק המשמר של אותו שבוע לחלוק.

פסוקים ט' - ט"ז כאשר תבואו לארץ ישראל אשר ה' אלוקיך נותן לך, לא תלמד לעשות כתועבות הגוים, אך אתה יכול ללמוד את מעשיהם בכדי לדעת לא לעשותם.

ולא ימצא בך אדם שמעביר בנו ובתו למולך - עושה מדורות אש מכאן ומכאן, ומעביר בנו בין שתי המדורות, ולא קוסם קסמים שאוחז את מקלו, ואומר אם אלך או לא אלך והמקל מגיד לו, ולא מעונן - לדעת ר"ע אלו נותני עונות שאומרים עונה פלונית יפה להתחיל, ולדעת חכמים אלו אוחזי העינים שמראים כאילו עושים דברי פלא, ולא מנחש שכשיוצא לדרך מנסה לתת סימן אם יצליח, כגון נפלה פיתו מפיו של אדם אומר שזה סימן לדאוג מאותו יום, ולא מכשף שעושה כישופים על ידי כוחות הטומאה כגון להביא אדם מרחוק.

ולא חובר חבר שמצרף נחשים או שאר חיות למקום אחד ע"י לחש, ולא שואל אוב שעושה מעשה כישוף ששמו פיתום ומעלה את המת בבית השחי שלו והמת מדבר משחיו, ולא ידעוני שמכניס עצם של חיה ששמה ידוע לתוך פיו והעצם מדברת על ידי כישוף, ולא דורש אל המתים שמעלה את המת בזכרותו, והנשאל בגלגולת של מת המוטלת בארץ והיא מדברת ע"י כישוף.

לא תעשה אפילו אחת מהתועבות האלו שבגללם ה' מגרש את הגויים שבא"י, אלא תמים תהיה עם ה' ותצפה לו ואל תחקור את העתיד אלא תקבל בתמימות ובאהבה את כל מה שה' עושה.

פסוקים ט"ז - כ"ב כי הגוים האלה שאתה יורש אותם שומעים אל מעוננים וקוסמים, אך אתה ה' לא התיר לך לשמוע אליהם שהרי נתן לך את האורים ותומים ואת הנביאים.

וה' יתן לכם נביא כמוני (כמשה) שמיוחס מאב ואם, כפי שבהר סיני כאשר ה' דיבר אליכם פחדתם למות וקיבלתם עליכם להאמין בדברי הנביאים, וה' אמר לי שטוב הדבר וכך אעשה לדורות שאתן להם נביאים שיאמרו להם את המצוות שאצווה להם לומר.

חובה לשמוע בקול הנביא, ומי שלא ישמע בקולו, וכן נביא שיעבור על דברי הנבואה שהתנבא בעצמו, וכן נביא שקיבל נבואה ולא לאמרה, מיתתם בידי שמים.

ונביא המתנבא דבר שלא שמע מה', או המתנבא מה שלא נאמר לו אלא נאמר לחבריו, וכן המתנבא בשם עבודה זרה ואומר אפילו לקיים מצוות מיתתם בחנק בידי אדם.

וכאשר תחשוב בעתיד שיקומו נביאי שקר (בזמן חנניא בן עזור שאמר שכל כלי המקדש שהוגלו לבבל יחזרו בקרוב לירושלים וירמיהו עמד וצווח שלא רק שהם לא יחזרו אלא גם מה שנשאר יגלה לבבל) כיצד נוכל להבחין בין נביא אמת לשקר, הסימן יהיה שנביא שידבר בשם ה' ויאמר שדבר זה עתיד לבוא עליכם ותראו שהוא לא יבוא סימן

שהוא נביא שקר ותהרגוהו, וכן נביא שאומר לעבור על מצוות התורה (חוץ מאליהו בהר הכרמל שהיה צורך השעה) סימן שהוא נביא שקר, ואל תחששו להרגו וללמד עליו חובה.

פרק י"ט: מצוות הפרשת ערי מקלט, הריגת הרוצח במזיד, איסור השגת גבול, דיני קבלת העדות ועדים זוממים

פסוקים א' - י"ג כאשר ה' ישמיד את הגויים שבא"י ותירש אותם, ולאחר שתחלקו ותשבו בארץ, אתם מצווים להפריש עוד ג' ערי מקלט חוץ מהג' שכבר הפרישו בעבר הירדן, ובסך הכל שש ערי מקלט.

ותסמן את הדרך ע"י שילוט בפרשת דרכים שמכוון לעיר המקלט בכדי שהבורח לא יטעה, והערי מקלט יהיו מפוזרים בארץ באופן שווה ע"י שתחלק את רוחב הארץ לארבעה רבעים וביניהם יהיו ג' ערי מקלט באופן שהמרחק מתחילת הגבול עד העיר הראשונה יהיה כמו המרחק בין העיר הראשונה לשניה, וכן בין השניה לשלישית, ומהשלישית עד הגבול השני בסוף א"י.

ובאלו התנאים העיר מקלט קולטת את הרוצח וישאר חי ויפטר ממיתה, אדם שרצח את חברו שאינו שונאו, אך אם הוא שונא אותו הרי זה שוגג קרוב למזיד ואינו גולה לעיר מקלט, כגון שהלך עם רעהו לחטוב עצים ביער וכאשר השליך את הגרזן על העץ לכורתו יצא הברזל מן העץ שמחזיק אותו ונפל על חברו ונהרג, ו"א שזזה ידו והכה בעץ וניתזה חתיכה מן העץ והרגה את חברו, הוא גולה לעיר מקלט.

ובכדי שגואל הדם לא ישיג את הרוצח ויהרוג אותו אפילו שאין דינו למיתה שהרי לא הרג במזיד ואינו שונאו, לכן תכין את הדרך ותכין הרבה ערי מקלט.

וכאשר ה' ירחיב את גבולך ויתן לך את ארץ קיני וקניזי וקדמוני כפי שנשבע לאברהם, ויהיה זה לעתיד לבוא כשתקיימו את כל המצוות ויהיה גלוי וידוע לפניו שלא תחטאו יותר לעולם, תוסיף עוד ג' ערים, ובסה"כ יהיו תשע ערי מקלט, בכדי שלא ישפך דם נקי של הרוצח כאשר ישיגוהו גואל הדם ויהיה מוטל עליך עווננו משום שלא תיקנת ערי מקלט.

אך אם הרוצח היה שונאו ומחמת שנאתו ארב לו והרגו (שעבר עבירה קלה של לא תשנא סופו שיעבור עבירה חמורה של לא תרצח) וברח לעיר מקלט, וישלחו הדיינים ויקחו אותו וימסרוהו לגואל הדם ומצווה בידו להרגו, ולא תרחם עליו לאמר אם כבר נהרג אדם א' לא נהרוג עוד אחד, אלא תבער את שופכי הדם הנקי מישראל וייטב לך.

פסוק י"ד אסור להשיג גבול דהיינו להגדיל את הקרקע על חשבון השני, ואיסור זה חל בכל מקום, אך מי שעושה זאת בארץ ישראל עובר על שני לאווין (1) לא תגזול, (2) לא תשיג גבול רעך, אך בחו"ל עובר רק על לא תגזול, שנאמר "בארץ" ולא בחו"ל.

פסוקים ט"ו - כ"א לא תתקיים עדות של עד א' על איש כדי לחייבו בעונש גוף (מלקות או מוות) או לשלם כסף, אך עד אחד מעיד לחייב שבועה, אלא רק על פי דיבור של שני עדים יקום דבר, ולא שיכתבו עדותם ולא מפי מתורגמן.

אם יקומו עדי שקר ויבואו שני עדים אחרים ויפריכו את עדות העדים הראשונים ע"י שיאמרו שהעדים הראשונים היו עמם במקום אחר באותו זמן, ויבדקו השופטים היטב והנה התברר שהעדויות הראשונה היתה שקר, תעשו לעד השקר כפי שחשב לעשות לאחיו, ודווקא אם נגמר הדין על פיהם ועדיין לא התבצע פסק הדין אבל אם כבר הרגו על פיהם לא הורגים אותם שנא' "אשר זמם - ולא אשר עשה", וכן אם זממו להרוג בת כהן בשריפה אינם נשרפים אלא נהרגים בחנק, שנאמר "לאחיו - ולא לאחותו".

פרק כ': דיני מלחמת הרשות, מיהו היוצא למלחמה, מצור על עיר, לקיחת השלל, והריגת שבעת עממין, ואיסור השחתת עצי המאכל

פסוקים א' - ט' פן תצא למלחמה על אויבך, תתנהג עמם כאויבים ואל תרחם עליהם משום שהם לא ירחמו עליך, ויראה לך שהם עם רב ממך אבל לא בעיני ה', אל תפחד מהם משום שה' אתך, שהרי הוא העלך מארץ מצרים ועזר לך מול כל אויביך.

וכאשר שתתקרבו למקום שיוצאים מהארץ אל המלחמה (בספר), יגש הכהן משוח מלחמה וידבר אל העם בל' הקודש ויאמר להם אפילו אם יש בכם רק זכות של קריאת שמע אתם ניצלים בזכותה, וארבעה אזהרות אומר להם, אל תיראו מהגפת התריסים שעושים כדי להפחידכם, ואל ירך לבבכם מצהלת סוסיהם, ואל תחפזו מקול הקרנות שהם תוקעים, ואל תשברו מקול הצווחה, כי הם באים בנצחוננו של בשר ודם ואתם בנצחוננו של מקום, והארון יוצא עמכם והולך לפניכם להלחם בשבילכם, והכהן חוזר על זה שוב למי שלא שמע בפעם הראשונה.

והכהן יאמר פעם אחת והשוטרים חוזרים בפעם השניה למי שלא שמע בפעם הראשונה, שמי שבנה בית ולא גר בו, ומי שנטע כרם ולא פדה את הפירות נטע רבעי בשנה הרביעית, ומי שקידש אשה ולא נשאה, ילך ויחזור לביתו, שאם לא ישמע לדברי הכהן כדאי הוא למות במלחמה.

והשוטרים יוסיפו ויאמרו ויחזרו בפעם השניה למי שלא שמע בראשונה, שמי שירא ורך הלבב - ר"ע אומר שמפחד להילחם, ור"י הגלילי אומר שמפחד מעבירות שבידו ג"כ יחזור לביתו בכדי שלא ימיס וישבור את אחיו מלהלחם.

וכאשר יגמרו השוטרים לדבר, יעמידו שרי צבאות גיבורים מלפניהם ומאחריהם ובידיהם קרדומות של ברזל, ומי שרוצה לחזור השומר יכול לכרות את רגליו, וכן זקיפים שעומדים בקצה המערכה לעודד את החלשים ולחזק את הנופלים בדברים שלא ינוסו משום שתחילת הנפילה במערכה היא הפחד והבריחה.

פסוקים י' - כ' כאשר תתקרב לעיר להילחם עליה מלחמת הרשות, תקרא אליה לשלום, ואם היא תשיב לך בשלום ותפתח את שערי העיר, כל אנשי העיר יהיו לך לעבדים וישלמו לך מס ואפילו יש ביניהם משבעה אומות שנצטוונו להשמידם מותר לקיימם.

אך אם לא תעשה עמך שלום, מותר לך לצור עליה ואף להרעיבה ולהצמיאה ולהמיתה בייסורים, ואם תעשה כפי הציווי של ה' (שתקרא בתחילה לשלום) ה' אלוקיך יתן אותה בידך, ותהרוג את כל הזכרים, ותחיה את הנשים והטף אפילו זכרים, ותקח לך אותם ואת כל הבהמה והרכוש.

כל זה תעשה לכל האומות חוץ משבעה עממין (שהם החיתי האמורי והכנעני והפרזי החוי והיבוסני וגרגשי), שבהם לא תפתח בשלום אלא תהרוג את כולם ו"לא תחיה כל נשמה", בכדי שלא ילמדו אתכם לעשות כמעשיהם הרעים, אמנם אם הם עשו תשובה והתגיירו מותר לקבלם.

כאשר תצור על עיר ימים רבים (ימים-שניים רבים-שלושה, מכאן שאין צרים על עיר של גויים פחות מג' ימים לפני שבת שלא יראה כמתחיל להילחם בשבת, וכן לומדים שפותחים בשלום וממתינים ב' או ג' ימים שמא ישלימו, אך אם לא השלימו אין צריכים להמתין יותר) ותצטרך לחתוך עצים בכדי לבנות מצור אסור לך להשחית את עצי המאכל שמסביבה, כי האדם אינו עץ השדה, והעצים אינם נלחמים בך ואל תשחיתם, אך עצים שאתה מכיר שהם לא עצי מאכל אלא עצי סרק, אתה יכול להשחיתם ולעשות מהם מצור על העיר עד שתכנע לפניך.

פרק כ"א: דיני עגלה ערופה

פסוקים א' - ט' אם ימצא הרוג על האדמה אשר ה' אלוקיך נותן לך, ולא יודעים מי רצח אותו, ויצאו הסנהדרין הגדולה וימדדו איזו עיר הכי קרובה למקום שנמצא ההרוג, ויקחו זקני העיר ההיא עגלה קטנה (לר"א בת שנה ולחכמים בת שנתיים), שלא עבדו בה ולא העלו עליה עול, ויורידו את העגלה אל עמק קשה שאינו ראוי לעבודה ולזריעה, וערפו את ראש העגלה בסכין גדול בתוך הנחל.

ויגשו הכהנים בני לוי שה' בחר בהם לשירת ולברך את בני"י, וכן כל זקני העיר שערפו את העגלה, והזקנים ירחצו את ידיהם בנחל, ויאמרו ידינו לא שפכה את הדם הזה ולא נתגלגלה הריגתו על ידינו בכך שפטרנו אותו בלא מזון, ועינינו לא ראו אותו מהלך בדרך בלא לוי, ואחר כך הכהנים יאמרו כפר לעם ישראל ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונִכְפַּר להם הדם.

ואם נמצא הרוצח לאחר שערפו את העגלה, הורגים אותו, וזהו הישר בעיני ה'.

שאלות חזרה פרשת שופטים (עפ"י רש"י והסיכום)

פרק ט"ז: פסוקים י"ח - כ'

1. מהו תפקידם של השופטים, ומהו התפקיד של השוטרים?

2. האם מותר לדיין לקחת שוחד ע"מ לפסוק דין אמת, ומדוע?

3. האם מותר לבנות מצבה או מזבח לה'?

פרק י"ז: פסוקים ב' - ז'

4. מדוע ע"ז נקראת "אלוהים אחרים"?

5. "או לשמש ולירח או לכל צבא השמים אשר לא ציווית" - באר מה ה' לא ציווה?

6. באיזה שער סוקלים את העובד עבודה זרה, ומדוע?

7. מדוע עדות מתקבלת רק ע"פ 2 עדים ולא ע"פ עד א'?

פסוקים י"ד - כ'

8. איזה איסורים נאמרו למלך, ומדוע? (3)

פרק י"ח: פסוקים א' - ה'

9. באר: "לא יהיה לכהנים הלווים חלק ונחלה וכו', ונחלה לא יהיה לו" (ג' פירושים)!

10. כיצד הכהנים יחיו אם אין להם חלק ונחלה?

11. כמה השיעור של תרומה גדולה, מהתורה ומדרבנן?

12. כמה צאן צריך שיהיה להתחייב בראשית הגז, ומהי הכמות שצריך לתת לכהן?

פסוקים ו' - ח'

13. מתי מותר לכהן להקריב קרבן אפילו שזו אינה המשמרת שלו? (2)

פסוקים ט"ו - כ"ב

14. איזה שלושה מיתתם בחנק, ואיזה שלושה בידי שמים?

24. מדוע האיש הירא ורך הלבב יחזור לביתו?

25. מה תפקידם של "שרי הצבאות" שעומדים בראש העם, ומה תפקיד הזקיפים שעומדים בקצה המערכה?

פסוקים י' - כ'

26. מה צריך לעשות כשבאים להילחם עם עיר?

27. באיזה אופן מותר לקיים אדם משבעה עממין שנאמר בהם "החרם תחרימם"?

28. עם איזה אומות אסור לעשות שלום?

29. איזה עצים מותר לכרות לצורך מצור?

30. באר: "כי האדם עץ השדה"?

31. באר מהי "עגלה ערופה" ומהם דיניה?

15. כיצד נדע להבחין בין נביא אמת לנביא שקר?

פרק י"ט: פסוקים א' - י"ג

16. כמה ערי מקלט היו בסה"כ? פרט!

17. מתי צריכים להפריש את הערי מקלט בא"י?

18. איזה אדם קולטת עיר מקלט?

19. מה דינו של רוצח שהיה שונאו וברח לעיר מקלט, ומדוע?

פסוק י"ד

20. מהו "משיג גבול חבירו", ועל איזה עבירה עבר? פרט!

פסוקים ט"ז - כ"א

21. לאיזה עניין מקבלים עדות של עד אחד?

22. כיצד יתכן שעדים זוממין לא יענשו?

פרק כ': פסוקים א' - ט'

23. לאיזה אנשים הכהן אומר לחזור לביתם במלחמה? (3)

מבזון בפרשת שופטים

שם: _____

א. מדוע עדות מתקבלת רק ע"פ 2 עדים ולא ע"פ עד א'?

ב. כמה השיעור של תרומה גדולה, מהתורה ומדרבנן?

ג. כמה צאן צריך שיהיה בכדי להתחייב בראשית הגז, ומהי הכמות שצריך לתת לכהן?

ד. מתי מותר לכהן להקריב קרבן אפילו שזו אינה המשמרת שלו (2)?

ה. כמה ערי מקלט היו בסה"כ? פרט!

ו. לאיזה עניין מקבלים עדות של עד אחד?

ז. מה דינו של רוצח שהיה שונאו וברח לעיר מקלט, ומדוע?

ח. כיצד יתכן שעדים זוממין לא יענשו?

ט. עם איזה אומות אסור לעשות שלום?

י. איזה עצים מותר לכרות לצורך מצור?

יא. באר מהי "עגלה ערופה" ומהם דיניה?

בהצלחה!